

використанням реінжинірингу, дозволяє добитися в даній сфері послуг практично повного домінування і отримання великого прибутку. Причому ноу-хау в цій області повинні включати не тільки розробки нових видів послуг в підводному туризмі, а й розробку робочих правил і процедур управління в турфірмі, а так само індивідуальне навчання і отримання нових знань і навичок кожним працівником. Це є найважливішою конкурентною перевагою компанії і сприяє більш швидкому і якісному впровадженню нового виду туристичного продукту в порівнянні з конкурентами.

Ще однією з найважливіших завдань реінжинірингу є виявлення слабких місць в супутньому даного туристичного продукту послугах (транспортні послуги, заклади харчування, проживання та інше) з метою подальшої оптимізації та мінімізації фірм-постачальників. При реінжинірингу необхідно враховувати систему стимулювання співробітників туристичних фірм, з метою підвищення їх кваліфікаційного рівня, впровадження системи пропозицій від співробітників, з метою поліпшення роботи фірми.

Я вважаю, що одним з ключових завдань підводного туризму є розширення вікової межі клієнтів. Особливу увагу при цьому надавати розвитку сімейного туризму з можливістю створення сімейних турів без вікових обмежень, з наданням послуг у підводному туризмі кожному члену сім'ї, включаючи людей з обмеженими можливостями, що на даному етапі є однією з прерогативних напрямків у всіх розвинених країнах. Так само необхідно врахувати документування, зберігання, використання і розширення базових інновацій, для цього необхідно передбачати створення архіву корпоративних нововведень компанії, де знання фіксуються у вигляді документів, що містяться на різних носіях.

Основна мета проведення реінжинірингу бізнес-процесів в туристичній компанії - це створення ефективної системи управління знаннями та інформацією, що дозволяє нарощувати конкурентні переваги і виходять в лідери. Реінжиніринг бізнес-процесів нікому не гарантує постійної конкурентоспроможності. Зовнішнє середовище постійно змінюється - конкуренти прагнуть посилити свої позиції, в тому числі за рахунок проектів з реінжинірингу. Тому керівникам усіх рівнів важливо вести постійний моніторинг для прийняття оперативних рішень.

Література

1. Хаммер М., Чампі Дж. X 18 Реинжиниринг корпорации: Манифест революции в бизнесе. Пер. з англ. - СПб . : Издательство С.-Петербургского университета, 1997. - 332 с.

УДК 338.48(477)

ПАПІ В.В., ЛУЖАНСЬКА Т.Ю.
Мукачівський державний університет

РОЛЬ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ У РОЗВИТКУ ГРОМАД

Туризм є однією з найбільш швидкозростаючих галузей економіки у світі. В розвинених країнах і країнах, що розвиваються, туризм часто вважається життєздатним засобом підвищення рівня економічної активності підприємств регіонів. Крім того, розвиток туристичної індустрії сприяє створенню

позитивного іміджу, що дозволяє регіону досягти інших цілей, таких як розвиток бізнесу.

За даними Ради з питань подорожей та туризму, туризм формує 12% світового продукту, у цій сфері працюють близько 200 мільйонів людей у всьому світі. Світовий туристичний потік досяг 1 млрд. осіб у 2010 році та досягне 1,6 млрд. осіб до 2020 року.

Дослідженням у сфері розвитку сільського зеленого туризму присвячені праці Богадьорової Л.М., Васильєвої Н.В. Дармостук Д.Г., Малахової С.О., Радомського С.С., Степанюк О.О. та ін.

Сільський туризм охоплює широкий спектр визначних пам'яток та заходів, що відбуваються в сільських або неміських районах. Його важливими характеристиками є відкриті простори та можливості для туристів, які безпосередньо можуть відчути сільськогосподарське та/або природне середовище. Отже, сільський туризм за своєю сутністю повинен бути: розташований у сільській місцевості; функціонально сільський туризм побудований на особливостях сільського життя, малого підприємництва, відкритого простору, контакту з природою та навколишнім середовищем, культурною спадщиною; як правило підприємницька діяльність проводиться у малих масштабах; цей бізнес побудований на місцевих традиціях і надання послуг здійснюється сім'ями.

Успішний сільський туризм вимагає нових навичок: у маркетингу, в гостинності, у громадському харчуванні, у інтерпретації історико-культурної спадщини, в управлінні потоками туристів, у організації фестивальних заходів, у будівництві туристичних об'єктів, і самій стратегії планування сільського туризму. Тренінги повинні сконцентрувати малі підприємства та їх працівників. Зазвичай це короткострокові курси, які не містять довгострокового навчального плану. Існуючі бізнес-курси, як правило, містять малий обсяг спеціальних матеріалів для сільського туризму, навчальні матеріали зазвичай не систематизовані та закумульовані з інших сфер діяльності. Майже відсутні тренінги для фахівців з сільського зеленого туризму, зокрема, адміністраторів та стратегічних аналітиків, проте на даний час у цих фахівцях є велика потреба на ринку.

Втручання громади та співробітництво між громадами та туристичним ринком - це прерогатива сільських громад, на яких проводиться сільський туризм. Вони можуть вкласти місцеві капітальні інвестиції в туристичну сферу, зменшити конфлікт інтересів між туристами та місцевими жителями, сприяти проведенню сільських свят, які відвідують багато туристів. Проте участь громадськості в окремих громадах є неефективною, в той час як в інших ця практика є дуже цінною. Тому необхідним є аналіз основних засад для цієї співпраці, необхідно дати оцінку, чи залучення громад успішне лише в короткостроковій перспективі, і які результати воно може дати, і чого не можна досягнути у співпраці з сільськими громадами.

Наскільки ці переваги реалізуються, залишається предметом наукової дискусії. Звичайно, існують докази, що підтверджують твердження, що як засіб економічного зростання та диверсифікації видів діяльності, туризм може

зробити вагомий внесок до сільських доходів як на рівні туроператорів, так і більш широко в місцевій економіці. Туристичні події в сільській місцевості активізують бізнес, доходи та зайнятість місцевого населення і сприяють соціально-економічному розвитку. Туризм може бути важливим джерелом створення робочих місць для сільських громад, він пропонує не тільки ділові можливості місцевим жителям, але також покращує якість життя громади. Туризм також може підтримувати місцеву культуру в сільській місцевості, шляхом заохочення відновлення місцевих та регіональних історичних пам'яток.

Література

1. Богадьорова Л.М. Роль господарств населення у розвитку сільського зеленого туризму в Україні [Електронний ресурс] / Л.М. Богадьорова. - Режим доступу : <http://ekhsuir.kspu.edu/bitstream/123456789/5504/1/Л.%20М.%20Богадьорова.pdf>

2. Дармостук Д.Г. Роль зеленого туризму у розвитку сільських територій / Д.Г. Дармостук [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2016-2/doc/2/05.pdf>

3. Малахова С.О. Сільський зелений туризм – основа розвитку туристичної індустрії Закарпаття / С.О. Малахова, С.С. Радомський // Науковий вісник НЛТУ України. – 2013. – Вип. 23.16. - С. 129-133.

УДК 911.3

ПАПП В. В., ОЛЬШАКОВСЬКА Г.В.
Мукачівський державний університет

ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СВАЛЯВСЬКОГО РАЙОНУ

Свалявицина – один з найперспективніших курортних і туристично-оздоровчих районів не лише Закарпаття, а й України. На території Свалявського району створена ціла мережа оздоровчих закладів, продовжується робота з реалізації заходів по розвитку туризму та рекреації. На території Свалявського району розвинені майже всі види рекреаційної діяльності: від санаторно-курортного лікування до відпочинку і різних видів туризму, що здійснюються практично протягом цілого року. Мальовничі місця району дозволяють вибрати відпочинок за вподобанням: рибалка, збирання грибів, туристичні походи, екскурсії тощо.

Свалявська лікувально-оздоровча зона базується на родовищах лікувальних вуглекислих гідрокарбонатних натрієвих вод різної мінералізації типу Боржомі, Віші, Поляно-Квасовського, Криниця. Основні бальнеологічні ресурси Свалявської рекреаційної зони складають 10 родовищ вуглекислих мінеральних вод – Полянське, Ново-Полянське, Ведмежий, Голубинське, Свалявське, Неліпинське, Плосківське, Оленівське, Пасіцьке, представлених 94 водопроявами, в тому числі 77 свердловинами та 17 джерелами [3].

Лікувальні властивості мінеральних вод Закарпаття вперше згадуються в архівних документах ще у 1463 р., а їх хімічні аналізи регулярно проводилися з 1803 р. У 1800 р. з'явилися перші дані про розлив мінеральної води родовищ Свалявського району, які експортувалися до Відня та в Париж. У 1842 р. ще у Будапешті Свалявська мінеральна вода була визнана однією із кращих за

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>